

Nr 416

Av herr von Seth m. fl., om vissa åtgärder till hästavelns befrämjande.

När riksdagen på sin tid i princip (statsutskottets utlåtande nr 147/1950) biträdde Kungl. Maj:ts förslag om reducering av stamhästbeståndet förutsatte riksdagen uttryckligen, »att Kungl. Maj:t med uppmärksamhet följde utvecklingen på detta område och, därest så med hänsyn till landets beredskap prövades erforderligt, föresloge riksdagen de åtgärder, som kunde vara ägnade att tillförsäkra landet en tillräcklig reserv av hästar».

I en skrivelse till Konungen den 14 september 1956 har lantbruksstyrelsen med anledning av 1956 års riksdagsbeslut framhållit de olägenheter för totalförsvarets förseende med hästar, som detta beslut innebar, med påtagliga risker för en så katastrofal nedgång av stostammen att möjligheter icke funnes att i ett krisläge uttaga det erforderliga antalet hästar. Styrelsen hemställde därför, att Kungl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning i syfte att bevara halvblodsaveln i för landet nödig omfattning. Under hösten och den gångna vintern har utslaktning av avelsdjur varit så betydande att denna risk nu föreligger. I avvaktan på resultatet av den av lantbruksstyrelsen föreslagna utredningen och för att hindra ytterligare nedslaktning av hästar anse vi, att alla möjligheter till frågans lösning böra tillvaratagas och i första hand helt naturligt sådana, som icke kräva någon anslagshöjning. Från IX huvudtitelns reservationsanslag till hästavelns befrämjande hava de senaste budgetåren under anslagsposten 2. Uppfödning- och andra premier, delposterna c) och d), uppfödning-premier anvisats bland annat till av armén inköpta hästar. Därjämte har riksdagen beslutat att uppfödning- och bevaringspremier skulle utgå ur statens hästavelsfond. På grund av arméns inställda respektive reducerade inköp av hästar komma sålunda anvisade medel icke att behöva helt tagas i anspråk för därmed avsedda ändamål. I betraktande av jordbrukets intresse av att vid krigstillfälle i största möjliga utsträckning få behålla sina dragare, bör det även i fortsättningen sörjas för en viss reserv av hästar. Det synes oss därför vara en angelägenhet av vikt att de besparingar, som uppstått eller komma att uppstå på ovan nämnda medelsanvisningar — utöver vad som tidigare medgivits beträffande export av hästar — få användas även för tillvaratagande (inköp och utbildning) genom lantbruksstyrelsens eller enskildas försorg av

sådana hästar, som eljest på grund av riksdagens nämnda beslut ej kunna finna köpare utan måste nedslaktas. Ägarna till dessa hästar utgöras till mer än 90 % av arrendatorer och mindre jordbrukare.

Vidare bör framhållas, att här avsedda syfte i hög grad skulle främjas om möjligheterna till lån från statens lånefond för hästavelns befrämjande utsträcktes till att omfatta även enskilda medlemmar av statsunderstödda häst- och ryttarorganisationer samt lånens maximibelopp höjdes.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,
att riksdagen måtte medgiva,

1) att besparingarna på ovanberörda anslagsposter under reservationsanslaget till hästavelns befrämjande och på nämnda anvisningar från statens hästavefsfond måtte få tagas i anspråk för tillvaratagande på sätt ovan angivits av hästar, som eljest riskera att bliva nedslaktade, samt

2) att möjligheterna att erhålla ridhästlån utsträckas till att omfatta samtliga statsunderstödda häst- och ryttarorganisationer och deras enskilda medlemmar samt att lånens maximibelopp höjas till inköpsbeloppet, dock högst 2 500 kronor.

Stockholm den 26 januari 1957

<i>T. G. v. Seth</i>	<i>Helge Lindström</i>	<i>Manne Ståhl</i>
<i>Nils G. Hansson</i>	<i>Harald Larsson</i>	<i>J. Ahlsten</i>
	i Hedenäset	

Nr 417

Av herrar **Ahlsten** och **Hansson**, om höjning av riktpriiset för hamphalm m. m.

(Lika lydande med motion nr 342 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1957

<i>Johan Ahlsten</i>	<i>Nils G. Hansson</i>
	i Skegrie